

Carl Michael Bellman

*Fredmans Epistel Till Fader Mowitz, hwarutinnan han liknar
honom wid ett Skepp, och till Fader Bergström, diktad midt
i weckan, om Djurgårdens nöjen och fri-måndagar alla dar*

Stockholm, 1824. Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Göteborgs universitetsbibliotek.

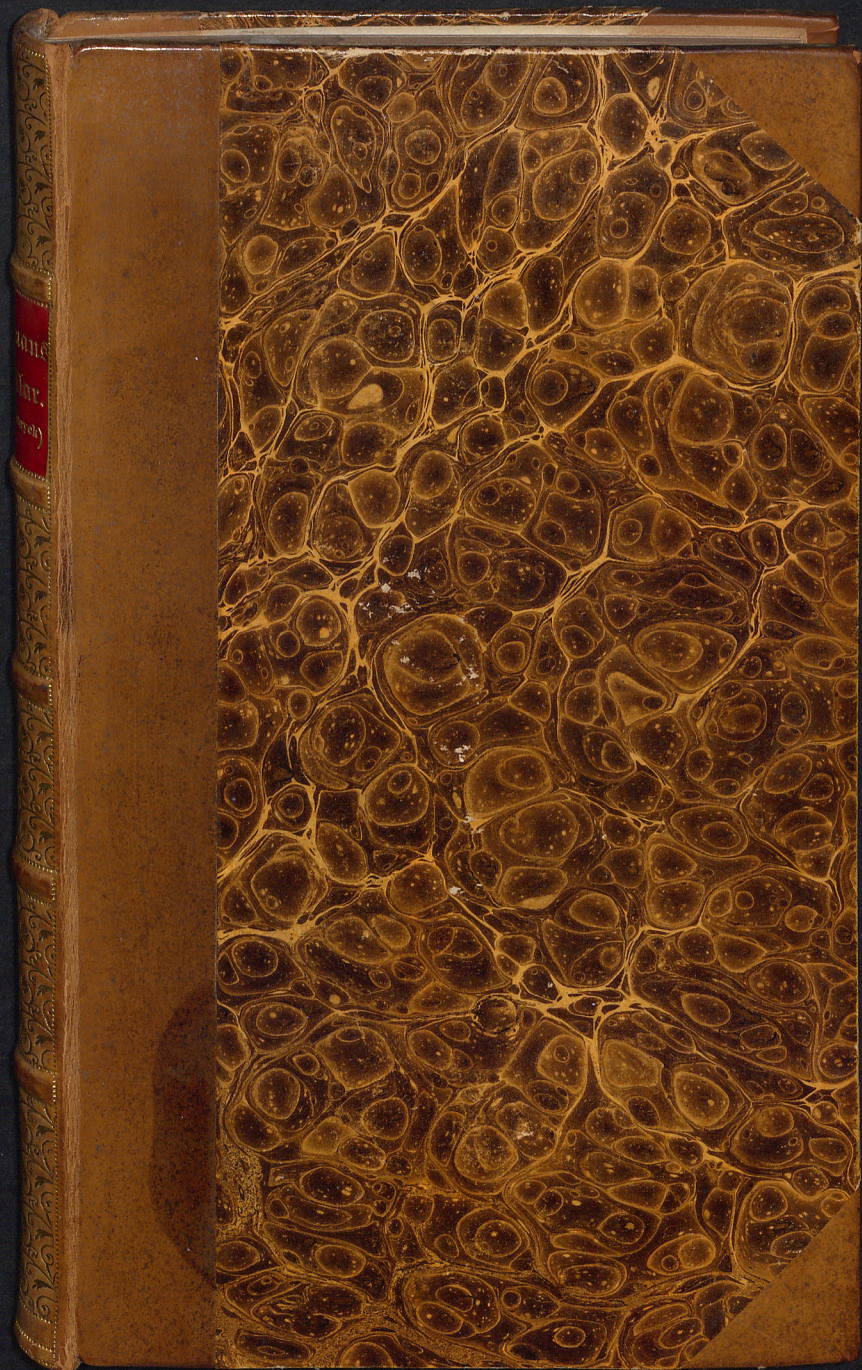
Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Göteborgs universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/BellmanCM/titlar/FredmansEpistelTillMowitz/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb20794411-faksimil>

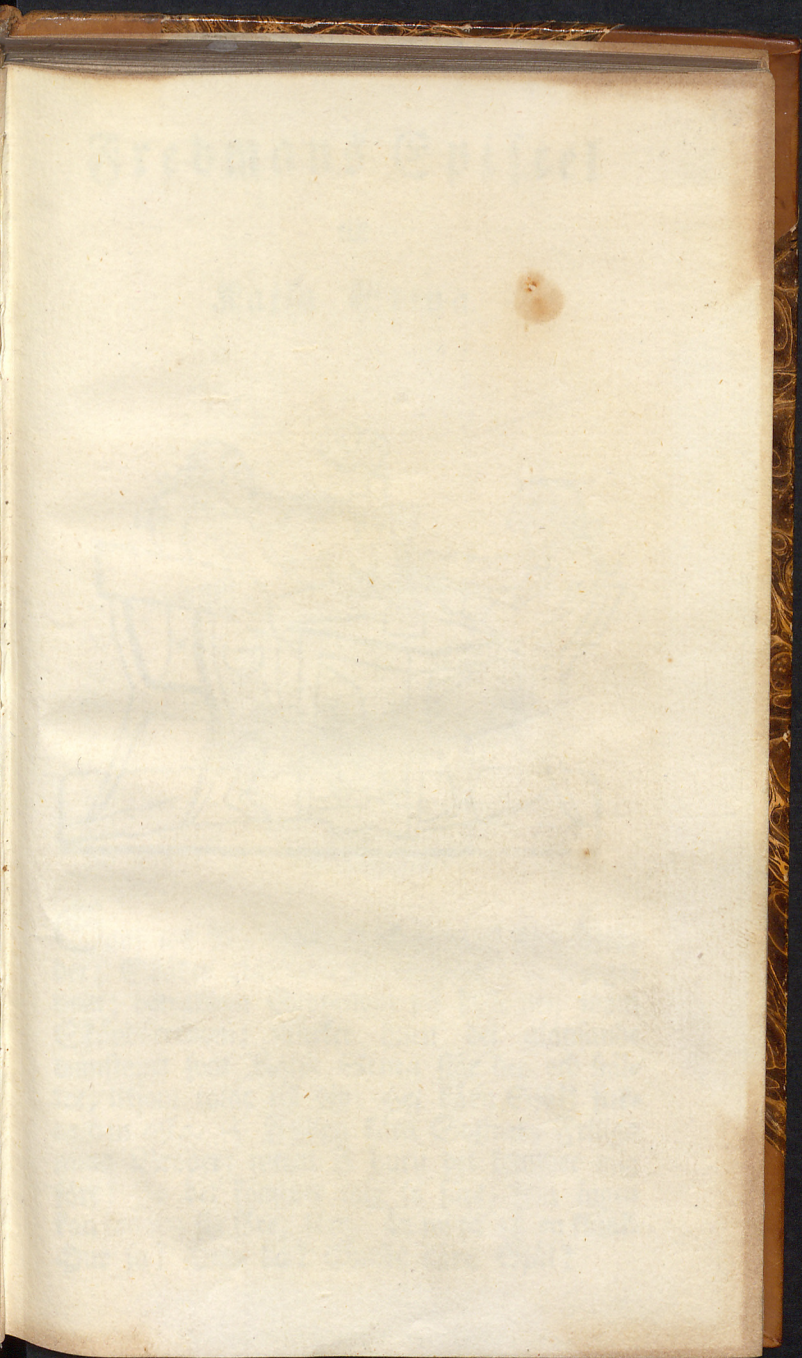

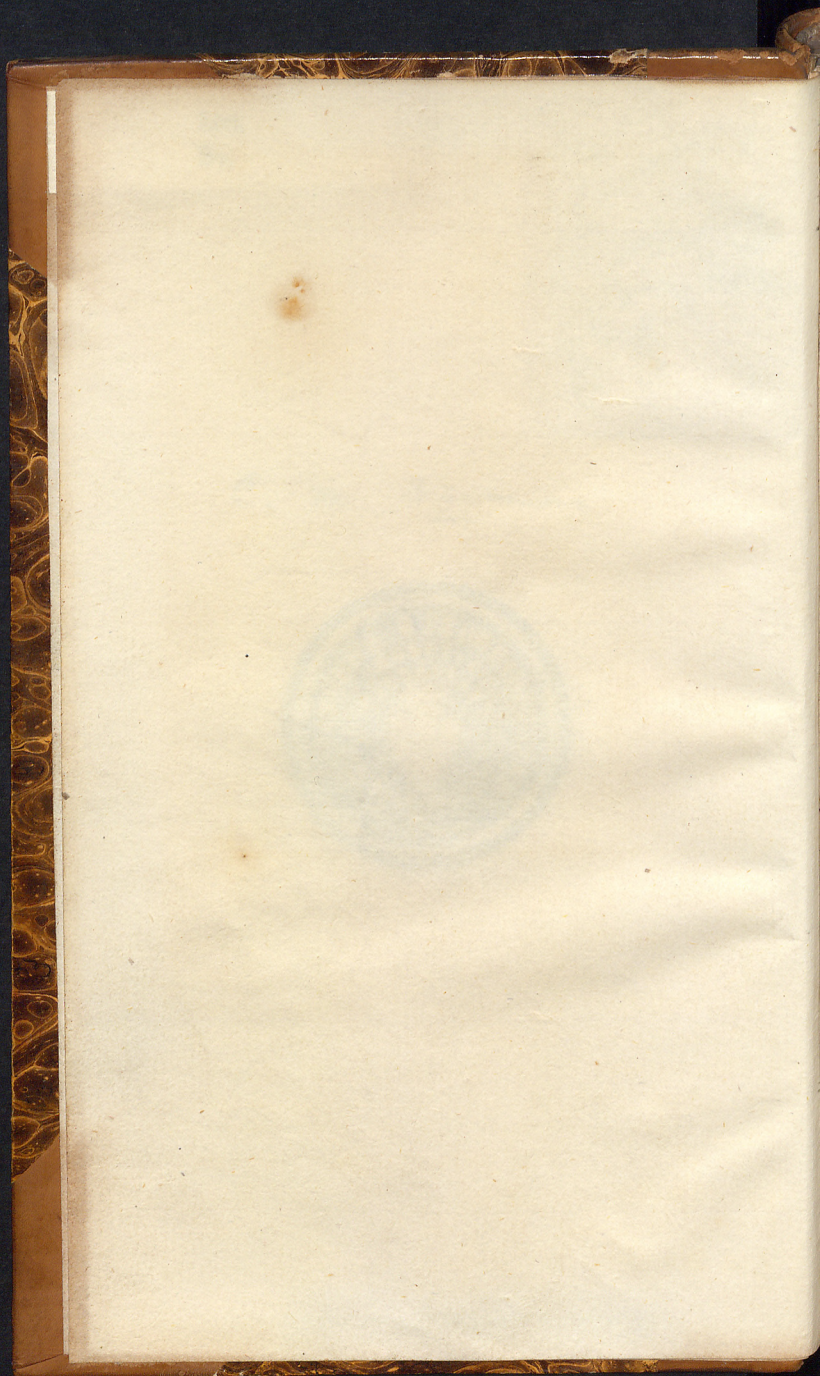
Litt.
Sv.

C. M. Bermann

Fredmans Epistel

Till Fader Mowitz, hvarutinnan han
liknar honom wid ett Skepp, och till
Fader Bergström, diktad midt i
veckan, om Djurgårdens
nöjen och fri-månda-
gar alla dar.

SEDERHOLM, 1824.

Tryckt i Geksteinska Boktryckeriet.

Rors! utan glas, du ser ut, din Kanalsie,
 Som ett rankigt skepp på böljan utan flagg,
 Utan kompass och i brusande svalie,
 Strandadt, plundradt, fullt af fattigdom och
 agg.

Stråken, låt se, är masten skeppet förer,
 Skjortan blir seglet, Wimplen nattkappan är,
 Klippor och skär
 Ä frogar här och där.

Ät en Schebeck, som i wägen arbetar,
 Drifwer af och ann, men stundom gör en löf
 Och som i tusende vinklar uppletar
 No förfriskning, kärt och tunnor, kap och rof.
 Jag är Neptun, som wåg och segel rör,
 Och denna Liljans frog är hamnen, jag tror,
 Och frögar mor,
 Hon är hvalfiskten, Bror.

Lustigt pläfir, jag bara med dig skämtar.
 Här har du ditt glas, lägg ut, nu vinden blås,
 Söl opp din gräf, snart grifsteklockan klämtar,
 Och din-gamla brännvinsfluta hon förgås.
 Bacchus ditt skepp, som Redare tillhör,
 Änglarna berga själen uti en flup,
 Sjunk i ditt djup;
 Jag till valet en Sup.

Fader Bergström; släm upp och klinga,
 Öppna fräset för bröst och bringa,
 Vi ska dansa och vi ska swinga,
 I ditt glada hus.

Låt oss ge våra små Mamseller
 Vin och Smisken och Karameller;
 Pimpinella Mor Maja håller
 U'i glas och frus.

Vi ä' wana att jemt tractera,
 Och med glaset i hand orera.

Fader Bergström nu qvintillera
 Under sus och dus.

Se der dansar Glickan,
 I sin rosenröda Koft och Rjöl;

Hwar är nu den brickan,
 Som hon bar i siol?

Korgen med Citroner

Lynger inte mera hennes arm;

Nu ibland Baroner

Dansar hon sig warm.

Med Solfjädren hon bröstet slåttar,

Riger djupt och med armen fåttar,

Sockrar Wofflor, och dricker Nectar,

Under Pufors larm.

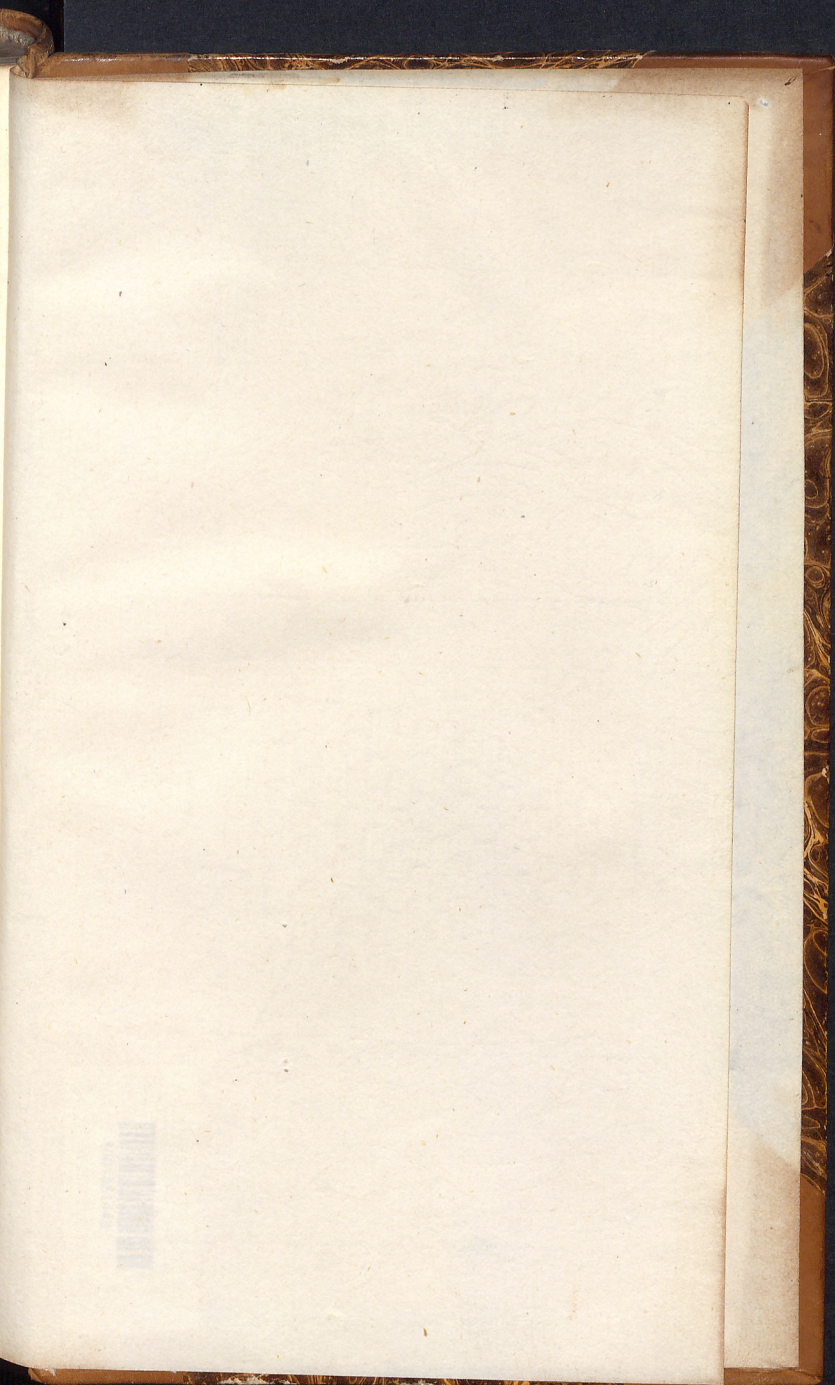
Fader Bergström, re'n månan glimmar,
 Nyckelharpan i rummet stimmar,
 Och Mor Maja wid skänken primmar

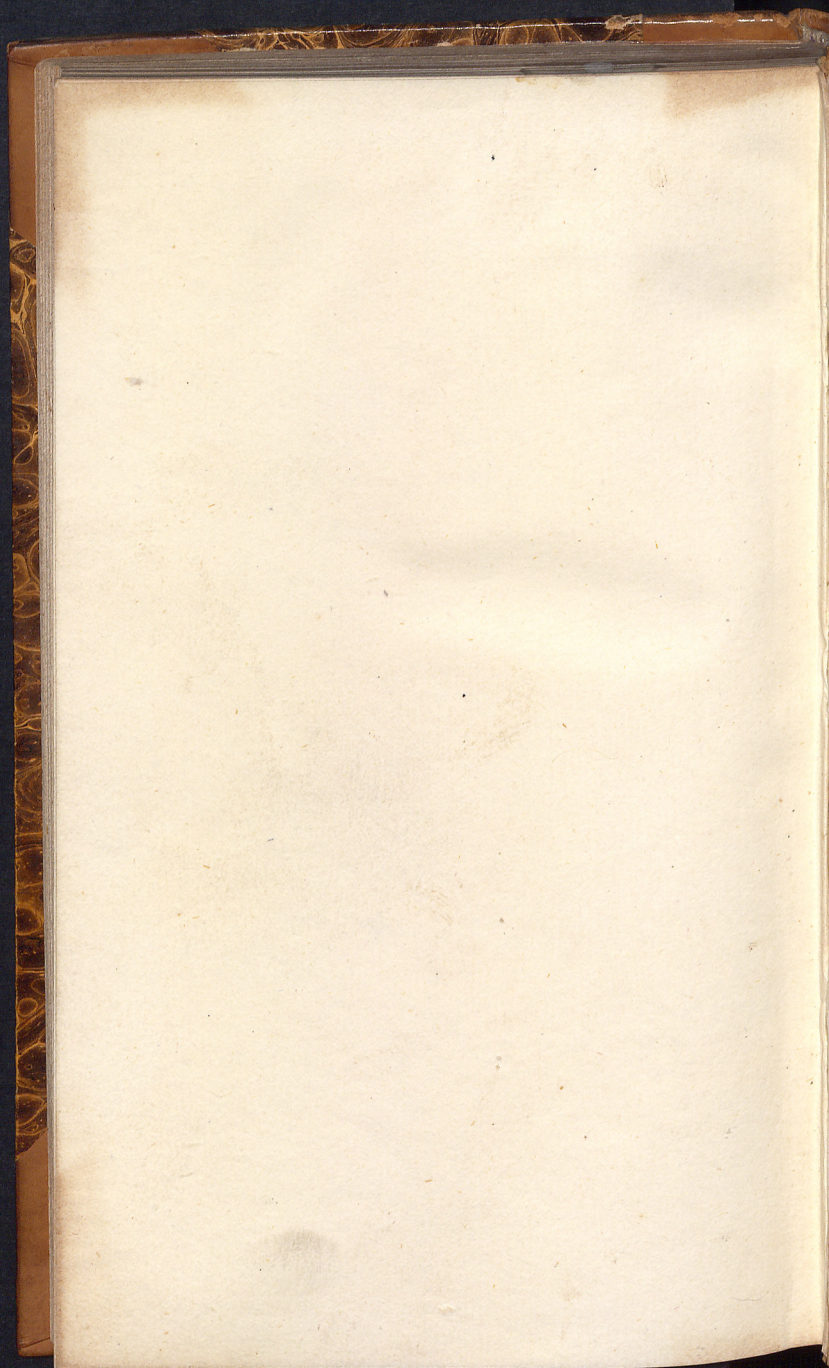
to
ro
ntens
fl.
mar
(i)
My-
lata-
olens
quing
low
ad
lee
ad
mar
- or
Belt-
(Belt-
1.383)
her.

Med sin sneda frut,
 Gladt på Djurgål'n kring alla backar
 Skymta fjortlar och hwhita flackar
 Föresta Nymph, som på dörren knackar
 Inom dörren skjut.
 Vångt till Månda'n, I raska Bröder,
 Elfså långt som från Nörr till Söder;
 Morgondagen blott oro söder
 Hela året ut.

Wål som nattens stöte,
 Under Alton-stjernans klara brand,
 Till vårt glada möte,
 Med Pokaln i hand;
 Och i mörkrets dwala,
 Res Cupidos altar der du spör,
 Bacchi Källar-swala
 Drufwans ångor strör.
 Eåt den dumma i öket träka,
 och den sluga sin hjerna bråka;
 Win och Glickor och Fredmans Stråka
 Natten luffig gör.

1001851448

